

На Балканитѣ, освенъ българитѣ, не бѣше останалъ другъ неосвободенъ християнски народъ. Ето защо, и да бѣше вѣвѣла Високата порта най-либерални реформи, никой не се съмняваше, че българитѣ, за едно кратко време, пакъ щѣха да възстанатъ. И това се случи. При все че първиятъ виляетски законъ да бѣше приложенъ въ Дунавския виляетъ, българитѣ пакъ не бѣха доволни. Освенъ дето тѣ бѣха подпомагани отъ князетѣ на Влашко и Молдавско, но, осланяйки се на руското покровителство, българитѣ решиха да вдигнатъ едно общо възстание презъ 1868 г.

ПЪРВИТѢ ТЕЛЕГРАМИ ОТЪ ДУНАВСКИЯ ВИЛЯЕТЪ

Първитѣ чети¹⁾ бѣха се вѣоржжили на острова на Дунава, минаха при Свищовъ до устието на р. Янтра и се отправиха къмъ село Кара-Иса²⁾. Населението³⁾ и войската веднага нападнаха четитѣ и до сутринята сж се сражавали. Губернаторътъ на Дунавския вилаетъ Сабри Паша е изпратилъ следната телеграма до великия везиръ за развитиѣ се събития:

¹⁾ Пояснения отъ Ахмедъ Рефикъ (Бел. Зв. Ц.).

²⁾ Село Караисенъ, Свищовско.

³⁾ Чети башибозука.